

gere i det danske samfund. Arbejdsgruppen har på den baggrund overvejet, hvordan Danmark på den ene side fortsat kan bidrage til at løse globale flygtningeproblemer gennem genbosætning og på den anden side i større udstrækning, end tilfældet er i dag, sikre sig, at de personer, der genbosættes i Danmark som kvoteflygtninge, kan finde sig til rette og blive selvforsørgende, aktive borgere i det danske samfund.

4.2.1. Fordeling af flygtningekvoten på kategorier

Den årlige fordeling af flygtninge efter udlændingelovens § 8 har traditionelt været opdelt i følgende kategorier:

1. Flygtninge fra henholdsvis Asien, Mellemøsten, Syd- og Mellemamerika, Afrika og Europa
2. Flygtninge med særlige behandlingskrævende sygdomme (Danmark modtager efter en ordning kaldet »Twenty or More« årligt ca. 20 flygtninge, der har behov for psykisk eller fysisk behandling ud over, hvad opholdslandet har mulighed for at yde)
3. Hastesager – flygtninge, der risikerer umiddelbar hjemsendelse til hjemlandet eller overgreb i opholdslandet
4. »Stowaways« – blindpassagerer på danske skibe (ikke anvendt i mange år)
5. Særlige tilfælde – tilfælde, der ligger uden for de øvrige kategorier (ikke anvendt i mange år)

Arbejdsgruppen har vurderet, at denne opdeling ikke i dag er fuldt dækkende, og arbejdsgruppen har endvidere fundet det hensigtsmæssigt, at Danmark ikke på forhånd binder sig til at tage bestemte grupper af flygtninge. Arbejdsgruppen har imidlertid vurderet, at det vil være af stor signalmæssig betydning, at Danmark udadtil klart tilkendegiver, at man fortsat forbeholder en vis del af kvoten til såkaldte særlige grupper.

Arbejdsgruppen har på denne baggrund anbefalet, at opdelingen af flygtningekvoten i overordnede udvælgelseskriterier forenkles, således at den fremover kommer til at bestå af følgende kategorier:

1. Flygtninge fra udvalgte geografiske områder – f.eks. Asien og Afrika
2. Flygtninge med særlige behandlingskrævende sygdomme (»Twenty or More«)
3. Et antal flygtninge, der risikerer umiddelbar tilbagesendelse til hjemlandet eller overgreb i opholdslandet (hastesager)

Integrationsministeriet er enig i arbejdsgruppens anbefaling, og ministeriet finder således, at opdelingen af flygtningekvoten i overordnede udvælgelseskriterier bør forenkles på den måde, at den fremover skal bestå af de ovenfor nævnte tre kategorier.

Integrationsministeriet finder i den forbindelse, at beslutningskompetencen med hensyn til, hvor mange personer der skal tilbydes genbosætning i Danmark under de nævnte kategorier, bør henlægges til integrationsministeren. Der henvises til afsnit 4.4.2.

4.2.2. Udvalgelseskriterier

Grundkriteriet for udvælgelsen af kvoteflygtninge er i dag, at den pågældende har behov for beskyttelse. Ved vurderingen af, om en person har behov for beskyttelse, tages der udgangspunkt i den bedømmelse, som UNHCR har foretaget. Herudover er det en forudsætning for genbosætning i Danmark, at den person, der skal genbosættes, også ifølge danske regler skal kunne anerkendes som flygtning på tidspunktet for genbosætningen. Udlændingelovens § 8 har hidtil været anvendt således, at det har været en forudsætning for genbosætning i Danmark, at den enkelte flygtning har været omfattet af flygtningedefinitionen i FN's Flygtningekonvention – og dermed omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1, om konventionsflygtninge. Siden foråret 2004 har også personer, der opfylder betingelserne i udlændingelovens § 7, stk. 2, om beskyttelsesstatus, været omfattet.

Arbejdsgruppen har anbefalet, at kredsen af de UNHCR-flygtninge, som Danmark udvælger sine kvoteflygtninge iblandt, udvides. Det nuværende kriterium, der kun omfatter personer omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 1 eller 2, betyder i nogle tilfælde, at Danmark må afvise at tilbyde beskyttelse til personer, uanset at de efter UNHCR's opfattelse måtte have et meget påtrængende genbosætningsbehov. Det gælder f.eks. enlige kvinder med mindreårige børn fra krigs- og uro-områder eller andre »women at risk«. Det vil ligeledes kunne gælde personer, for hvem opholdstilladelse i Danmark vil være af helt afgørende helbredsmæssig betydning.

Efter arbejdsgruppens opfattelse kan flygtninge, der opfylder de danske regler for asyl/beskyttelsesstatus, således ikke siges altid at have større beskyttelses- og genbosætningsbehov end de øvrige flygtninge under UNHCR's mandat. Det nuværende kriterium betyder endvidere, at Danmark undertiden må afvise at tilbyde genbosætning til personer under UNHCR's mandat, som ellers måtte anses for at have det største integrationspotentiale. Arbejdsgruppen har fundet, at disse mangler i vid udstrækning vil kunne afhjælpes ved at udvide det grundlæggende udvælgelseskriterium, således at der gives adgang til at tilbyde genbosætning til flygtninge under UNHCR's mandat efter samme kriterier, som gælder for at meddele opholds-